

Vonnisnummer / Griffienummer 2229 / 2023
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 22 juni 2023
Naam van de beklaagde(n) A.H.
Systeemnummer parket 22G5 Rolnummer 21N003187 Notitienummer parket IE55.L1.6314/2018

Nederlandstalige rechtbank
van eerste aanleg Brussel
Kamer 25N

Vonnis

Op tegenspraak

Aangeboden op
Niet te registreren Ref. griffie : 18 OM : S.M.

In de zaak van het arbeidsauditoraat en

D.T.
geboren op (...)
van Ethiopische nationaliteit
met woonstkeuze te (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester V.D., advocaat te (...)

vzw PAG-ASA
met maatschappelijke zetel gevestigd te (...),

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester D.M., advocaat te (...) en meester A.N.,
advocaat te (...)

tegen:

2487

A.H., RRN (...)
geboren te (...) (Egypte) op (...)
van Koeweitse nationaliteit
met woonstkeuze te (...)
niet ingeschreven

verzetdoende partij, vertegenwoordigd door meester V.J., advocaat te (...) en meester B.D.,
advocaat te (...).

2488

A.S., RRN (...)
geboren te (...) (Koeweit) op (...)
van Koeweitse nationaliteit
met woonstkeuze te (...)
niet ingeschreven

verzetdoende partij, vertegenwoordigd door meester V.J., advocaat te (...) en meester B.D.,
advocaat te (...).

die verzet hebben aangetekend tegen het vonnis van 15 december 2021, vonnisnummer
2021/53565, betichtnummer 2021/54436 waarbij geoordeeld werd als volgt:

Op strafgebied

Veroordeelt A.H. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D:

- een gevangenisstraf van 2 jaar
- een geldboete van 12000,00 EUR, zijnde 1500,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen
of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden,

Ontzet beklagde voor een termijn van **5 jaar** uit de rechten voorzien in artikel 31 lid 1, van het
strafwetboek opgesomde rechten.

En waarbij A.H. veroordeeld werd tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 6,60 EUR

Veroordeelt A.S. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D:

- een gevangenisstraf van 2 jaar
- een geldboete van 12000,00 EUR, zijnde 1500,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden,

Ontzet beklagde voor een termijn van **5 jaar** uit de rechten voorzien in artikel 31 lid 1, van het strafwetboek opgesomde rechten

En waarbij A.S. veroordeeld werd tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 6,60 EUR

op burgerlijk gebied

Verklaart de burgerlijke vordering van mevrouw D.T. ontvankelijk en in de volgende mate gegrond. Veroordeelt de beklaagden A.H. en A.S. tot betaling van de som van 33.327,44 EUR te betalen aan mevrouw D.T. te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 15/08/2017 tot aan de dag van datum van het vonnis, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten tot op de dag van de algehele betaling.

Veroordeelt de beklaagden A.H. en A.S. tot betaling van de som van 1560 EUR aan rechtsplegingsvergoeding te betalen aan mevrouw D.T..

Verklaart de burgerlijke vordering van PAG-ASA VZW ontvankelijk doch ongegrond.

TENLASTELEGGINGEN

de eerste en de tweede, beklaagde van:

- om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks meegewerkt te hebben,
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden
- om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en op een niet nader te bepalen plaats in het Rijk in de periode van 14 augustus 2017 tot en met 3 mei 2018

A mensenhandel met als doel de uitbuiting door arbeid en diensten met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die gezag had over het slachtoffer (art. 389 § 1 lid 1, 433 sexies lid 1. 1° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken (art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

strafbaar met een opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro;

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en op een niet nader te bepalen plaats in het Rijk in de periode van 14 augustus 2017 tot en met 4 mei 2018

B wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding met verzwarende omstandigheden

zonder een bevel van het gestelde gezag en buiten de gevallen waarin de wet de aanhouding of de gevangenhouding van bijzondere personen toelaat of voorschrijft, iemand te hebben gevangen gehouden,

met de omstandigheid dat de wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving langer dan een maand geduurd heeft (art. 436 Sw)

strafbaar met een gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met een geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro;

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en op een niet nader te bepalen plaats in het Rijk in de periode van 14 augustus 2017 tot en met 4 mei 2018

C geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

(als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber) de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels
- strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 4

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en op een niet nader te bepalen plaats in het Rijk in de periode van 14 augustus 2017 tot en met 3 mei 2018

D loon van de werknemer niet (tijdig) uitbetalen

(als werkgever, aangestelde of lasthebber) het loon van de werknemer niet hebben uitbetaald of het niet hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar was.

- inbreuk op artikelen 3, 3bis, 4, 9 tot 9quinquies en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers
- strafbaar gesteld door artikel 162, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 2

Overwegende dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B strafbaar zijn met criminele straffen;

Overwegende dat er nochtans aanleiding is om slechts correctionele straffen uit te spreken wegens de aanwezigheid van verzachtende omstandigheid dat de opposanten nog niet eerder werden veroordeeld tot een criminele straf ;

gelet op artikel 2 van de Wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden;

gelet op de artikelen 226 en 227 van het Wetboek van strafvordering;

PROCEDURE

De rechtbank neemt de verzachtende omstandigheden aan zoals voorzien in de rechtstreekse dagvaarding.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Voor een goede rechtsbedeling voegt de rechtbank de twee verzetten samen.

ONTVANKELIJKHEID VAN DE VERZETTEN

De akten van verzet werd betekend bij exploit van gerechtsdeurwaarder op 14 februari 2022, aan het openbaar ministerie, en bij zelfde exploit aan de burgerlijke partijen eveneens op 14 februari 2022.

Het verstekvonnis werd betekend aan verzetdoende partijen op 14 februari 2022 overeenkomstig artikel 40 al. 2 van het gerechtelijk wetboek.

Er zijn geen elementen in het strafdossier die erop wijzen dat verzetdoende partijen eerder dan binnen een termijn van 15 dagen voorafgaand aan de datum van het aantekenen van het verzet persoonlijk kennis zouden hebben gekregen van een betekening van het bestreden verstekvonnis.

Er zijn geen elementen in het strafdossier die erop wijzen dat verzetdoende partijen persoonlijk kennis hebben genomen van de initiële dagvaarding.

Het verstek is te wijten aan de verzetdoende partijen.

Het verzet werd tijdig en regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

ONTVANKELIJKHEID - DIPLOMATIEKE IMMUNITEIT

1.

Opposanten beroepen zich op de diplomatieke immuniteit.

2.

Overeenkomstig art. 31 Verdrag van Wenen inzake diplomatiek Verkeer 18 april 1961 (hierna afgekort als het Verdrag van Wenen) geniet de diplomatieke ambtenaar immuniteit ten aanzien van de rechtsmacht in strafzaken van de ontvangende Staat. Hij geniet eveneens immuniteit ten aanzien van de burger- en administratiefrechtelijke rechtsmacht van die Staat, met uitzondering van de volgende gevallen:

- a) een zakelijke actie betreffende particuliere onroerende goederen die gelegen zijn op het grondgebied van de ontvangende Staat, tenzij hij deze onroerende goederen onder zich heeft ten behoeve van de zendstaat voor de werkzaamheden van de zending;
- b) een geding betreffende erfopvolging waarin de diplomatieke ambtenaar als particulier en niet ten behoeve van de zendstaat betrokken is als uitvoerder van een uiterste wilsbeschikking, bewindvoerder, erfgenaam of legataris;
- c) een geding betreffende een door de diplomatieke ambtenaar in de ontvangende Staat buiten zijn officiële werkzaamheden om verrichte handels- of beroepsbezigheden.

De immuniteit van een diplomatieke ambtenaar ten aanzien van de rechtsmacht van de ontvangende Staat verleent hem geen immuniteit ten aanzien van de rechtsmacht van de zendstaat.

Overeenkomstig artikel 32 van het Verdrag van Wenen kan afstand gedaan worden van immuniteit op de volgende wijzen:

1. Van de immuniteit van rechtsmacht van diplomatieke ambtenaren en van personen die immuniteit genieten krachtens artikel 37 kan door de zendstaat afstand worden gedaan.
2. Het afstand doen van immuniteit dient altijd uitdrukkelijk kenbaar te worden gemaakt.
3. Indien een diplomatiek ambtenaar of een persoon die krachtens artikel 37, immuniteit van rechtsmacht geniet een rechtsgeding aanvangt kan hij zich ten aanzien van een tegeneis die rechtstreeks verband houdt met de hoofdvordering niet beroepen op immuniteit van rechtsmacht.
4. Het afstand doen van immuniteit van rechtsmacht ten aanzien van burger- of administratiefrechtelijke procedures wordt niet geacht in te houden het afstand doen van immuniteit ten aanzien van de tenuitvoerlegging van het vonnis; hiervoor is een afzonderlijk afstand doen van immuniteit noodzakelijk.

De immuniteit en voorrechten worden genoten vanaf het ogenblik waarop men het grondgebied van de ontvangende Staat betreedt om zijn functies te aanvaarden of, indien hij zich reeds op het grondgebied van die Staat bevindt, vanaf het ogenblik waarop kennisgeving van zijn aanstelling wordt gedaan aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken of aan een ander overeengekomen ministerie.

Wanneer de taak van een persoon die voorrechten en immuniteiten geniet is beëindigd, houden deze voorrechten en immuniteiten normaal op te bestaan op het ogenblik waarop hij het land verlaat, of na het verstrijken van een redelijke termijn om het land te verlaten, doch zij blijven tot aan dat tijdstip van kracht, zelfs in geval van een gewapend conflict. Met betrekking tot door zulk een persoon in de uitoefening van zijn functie als lid van de zending verrichte handelingen blijft de immuniteit evenwel van kracht (artikel 39 Verdrag van Wenen).

Uit het voorliggend dossier blijkt dat de diplomatieke functie ten einde is gekomen, en het koppel terug naar de zendstaat Koeweit is vertrokken. Zijn diplomatieke functie is beëindigd.

Overeenkomstig artikel 39 van het Verdrag van Wenen, strekt de immuniteit, nadat de diplomatieke functie ten einde is gekomen, zich immers slechts uit tot handelingen die de diplomaat heeft gesteld bij de uitoefening van zijn taken als lid van de diplomatieke missie. Het overbrengen van personeel (via toeristenvisum), de huisvesting en de tewerkstelling van personen in de private residentie van de diplomaat vallen niet onder de term officiële, diplomatieke handeling.

De voormalig diplomaat geniet voor die praktijk geen immuniteit, (zie ook in de zaak voor het Britse Supreme Court *Reyes v Al Malki* van 18 oktober 2017, **Case ID UKSC 2016/0023**).

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat mevrouw D.T. op basis van een toeristenvisum naar België gekomen is, normaal gezien betreft dit een visum kort verblijf van maximum 90 dagen, en alzo tewerkgesteld werd. Dit is in strijd met de Belgische arbeidswetgeving. Opposanten hebben daarbij de procedure zoals neergelegd in de Omzendbrief van 23 december 2016 inzake de

invoering van een multidisciplinaire samenwerking met betrekking tot de slachtoffers van mensenhandel en/of van bepaalde zwaardere vormen van mensensmokkel (Belgisch Staatsblad 10 maart 2017) volstrekt genegeerd. Volgens deze omzendbrief moet in België om als lid van het diplomatieke huispersoneel te kunnen werken de vreemdeling beschikken over een speciale identiteitskaart. Een arbeidsovereenkomst moet worden opgemaakt. Vervolgens werden ook de instructies opgesteld in een brochure opgemaakt door de Commissie voor Goede Diensten genegeerd. Volgens deze instructies moet de aanwerving van een particulier bediende op voorhand worden aangevraagd en moet het loon verplicht worden gestort op de rekening van de werknemer. Het is voor de rechtbank volstrekt ongeloofwaardig dat opposanten niet op de hoogte waren of zich niet lieten informeren betrekkelijk de Belgische wetgeving en de instructies. Door mevrouw D.T. via een toeristenvisum naar België te laten komen, in combinatie met vrijheidsbeperkende maatregelen, en vervolgens tewerk te stellen hebben opposanten opzettelijk gehandeld. De nuance in deze zaak is dat het hier gaat over 'niet aangegeven' en uitgebuit huispersoneel. De autoriteiten in België waren aldus niet op de hoogte van enige tewerkstelling van mevrouw D.T..

De strafvordering tegen het koppel A.H., en A.S. is ontvankelijk.

BESCHRIJVING VAN HET ONDERZOEK

De feiten betreffen een moderne vorm van slavernij van mevrouw D.T.. Ze legde een verklaring af waaruit de volgende elementen blijken:

De versie van D.T. loopt als volgt:

Mevrouw D.T. is een Ethiopische vluchteling die in Koeweit in handen van mensenhandelaren is terechtgekomen. Ze werd door deze personen in 2012 als huishoudhulp aangeboden aan het echtpaar A.H. en A.S.. Daar diende ze 7 dagen op 7 te werken en diende ze 24 uur per dag klaar te staan voor het koppel en hun kinderen. Ze had geen contact met de buitenwereld, ze had geen eigen leven en heeft nauwelijks persoonlijke bezittingen. Ze zou 52 DINAR krijgen per maand maar ze heeft nooit geld gezien. Dit bedrag was zelfs ruim onvoldoende om van te leven. Ze mocht eten nadat de familie gegeten had, en van hetgeen zij overlieten. Als ze boos waren op haar scholden ze haar uit voor ezel, ook de kinderen deden dit. Ze werd vervolgens in 2017 overgebracht naar België om hier te opereren als huishoudhulp van het echtpaar A.H. en A.S.. Haar documenten hield het koppel bij zich. Hetzelfde verhaal ontspon zich in België met dit verschil dat ze in België niet buiten mocht komen. Het koppel sloot bij een vertrek het huis hermetisch af en mevrouw D.T. werd alleen achtergelaten. Ze kon op geen enkele manier het huis ontvluchten. Tot op een moment dat het koppel de sleutel 's nachts op de achterdeur heeft achtergelaten, waarna ze is kunnen vluchten en onderdak heeft gevonden in België en geholpen werd door de autoriteiten. De VZW PAG-ASA begeleidt mevrouw D.T. sinds 5 oktober 2018.

De versie van opposanten luidt als volgt:

Ze stellen dat mevrouw D.T. op een lijst van een regionaal plaatsingsagentschap voor kinderoppas stond. Door dit agentschap werd zij in 2012 overgebracht met het vliegtuig. Ze maakte volgens opposanten geen deel uit van een illegaal netwerk. De procedure om papieren te verkrijgen is in Koeweit niet evident volgens opposanten, er moet voldaan worden aan diverse

criteria, waaronder ziekteverzekering, werkvergunning, procedure als sponsor, inreisvisa, kopie van het strafblad, origineel paspoort. Mevrouw D.T. is vanaf 2012 beginnen werken voor hen. Administratief was D.T. verbonden via een arbeidsovereenkomst, en zij was geregistreerd bij de arbeids- en sociale zekerheidsinstanties. Er was een uitstekende verstandhouding tussen haar en het gezin. Ze kreeg elke maand een salaris van 300 EUR, met een jaarlijkse verhoging van 10%, in contanten. Mevrouw D.T. deed een aantal overschrijvingen naar haar familie. In 2017 ging ze naar Ethiopië om haar familie te helpen. Mevrouw D.T. had haar eigen onlineverkoop, en had aldus een professionele activiteit op zelfstandige basis. Mevrouw D.T. is op haar vraag naar België gekomen om de familie bij te staan. Zij ging mee op officiële recepties. Zij kon het huis wel degelijk verlaten en zij had contact met de buitenwereld. Zij ontmoette ook haar vrienden, en ze ging dikwijls op stap met de kinderen. Tegen het einde van het verblijf gaf D.T. aan dat zij haar verblijf in België wenste te verlengen.

Op 1 april 2018 verdween mevrouw D.T. met haar paspoort uit de woning.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1.

Naast de verklaring van mevrouw D.T. tonen de verschillende documenten in hun geheel genomen aan dat ze door opposanten naar België werd gehaald:

- Zo is er een kopie van application for Schengen waar een toeristenvisum wordt aangevraagd (Koewitise ambassade) waarin ze als huishoudhulp op aangemerkt staat;
- Er zijn documenten betrekkelijk een medische en reisverzekering;
- Er is een verklaring van A.H. waarin hij alle reiskosten en kosten van inwonen van mevrouw D.T. ten laste neemt, daarin verklaart hij dat ze reeds 5 jaar voor hem werkt. Ze zal België verlaten op het moment dat de termijn van het visum is verstreken;
- Kopie van het Ethiopisch paspoort;
- Er is een arbeidsovereenkomst maar daarin wordt niets gepreciseerd;

A. Mensenhandel

2.

Levert het misdrijf mensenhandel op: *de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met teneinde:*

..

3° deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid.

§ 2. Het in § 1 bedoelde misdrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot vijftigduizend euro.

Het arbeidsauditoraat meent dat de verzwarende omstandigheden als omschreven in artikel 433 septies van toepassing zijn, inzonderheid het misbruiken van de kwetsbare positie van het slachtoffer.

3.

Opposanten betwisten de feiten die ten grondslag liggen aan deze kwalificatie.

Uit de elementen van het strafdossier inzonderheid de verklaringen van mevrouw D.T. in samenlezing met de hierbovenbeschreven documenten blijkt dat mevrouw D.T. naar België werd gehaald via een toeristenvisum. Blijkbaar waren opposanten duidelijk op de hoogte van de procedure in Koeweit. Dat zij niet op de hoogte waren van de arbeidswetgeving in België is voor de rechtbank dan ook ongeloofwaardig, temeer omdat er voor diplomaten een bijzondere procedure bestaat. Opposant A.H. behoorde niet enkel op de hoogte te zijn van de wetgeving, het was zijn plicht als diplomaat om zich te informeren betreffende de wetgeving van het land waarnaar hij verzonden werd. Daarenboven, eens de periode van het toeristenvisum verstreken is hebben zij geen initiatief genomen om haar toestand te regulariseren. Opposanten stellen dat zij wel degelijk een loon kreeg, namelijk 600 EUR in contanten.

In casu blijkt de kwalificatie mensenhandel in strijd met de menselijke waardigheid uit:

- overbrenging van een werkracht via een toeristenvisum en het niet aanmelden van deze werkracht aan de diplomatieke overheden;
- geen loon of een beperkt loon;
- het beperkt loon in contanten;
- geen officiële verblijfspapieren;
- geen arbeidsovereenkomst met arbeidstijden;
- het feit dat ze beperkte bewegingsvrijheid had;
- het feit dat ze voortdurend diende klaar te staan voor de familie en zelf geen eigen leven kon opbouwen;
- geen opbouw van sociale rechten;
- de levensomstandigheden binnen het gezin zoals opgetekend door mevrouw D.T..

Het slachtoffer was aldus volledig afhankelijk van de opposanten. Op die manier creëerden opposanten een situatie met een virtuele barrière waaruit mevrouw D.T. héél moeilijk nog weg kon geraken. Ongetwijfeld betekende dit voor het slachtoffer een zware mentale beproeving. Opposanten hadden zich rekenschap moeten geven van de situatie waarin ze mevrouw D.T. hebben gebracht.

De verzwarende omstandigheden, bepaald in artikel 433septies, 2° en 6°, van het Strafwetboek, zijn om voormelde redenen aanwezig.

Opposanten hebben geprofiteerd van de situatie van mevrouw D.T., en gebruikten haar als een goedkope arbeidskracht, feitelijk als slaaf.

De feiten onder tenlastelegging A zijn bewezen ten aanzien van beide opposanten.

B. wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding met verzwarende omstandigheden

4.

Mevrouw D.T. werd gevangengehouden in een woonst in België gedurende een periode van twee jaar.

De tenlastelegging B is bewezen op grond van de verklaringen en omschrijvingen van mevrouw D.T.. De rechtbank heeft geen redenen om te twijfelen aan haar verhaal.

Het feit dat zij eens meekon op een officiële aangelegenheid, of eens met de kinderen op uitstap ging, doet hier geen afbreuk aan. Opposanten creëerden een feitelijke toestand van afhankelijkheid, waardoor het slachtoffer de facto in gevangenschap opereerde. Het was deze toestand ondergaan of gaan lopen, en niet weten wat de exacte gevolgen zullen zijn.

C. Geen DIMONA

5.

Op basis van de verklaring van Mevrouw D.T. en de vaststellingen van de verbalisanten blijkt dat met zekerheid kan worden aangenomen dat haar tewerkstelling niet DIMONA werd gemeld.

Opposanten hebben de wetgeving inzake tewerkstelling niet nageleefd.

De tenlastelegging is bewezen.

D. GEEN LOON

6.

Op basis van de verklaring van Mevrouw D.T. en de vaststellingen van de verbalisanten blijkt dat er nooit een loon werd uitbetaald op de wijze zoals in de wet vermeld. Dit wordt trouwens door opposanten bevestigd. De rechtbank stelt vast dat opposanten thans nog steeds in gebreke blijven het volledige loon waarop mevrouw D.T. recht heeft te voldoen.

De tenlastelegging D is bewezen.

E. Straftoemeting

7.

Inzake de straftoemeting houdt de rechtbank - voor zover de voorliggende gegevens dat mogelijk maken - onder andere rekening met de ernst van de feiten, de persoonlijke levensomstandigheden, de leeftijd en het strafrechtelijk verleden van de opposanten, de graad van betrokkenheid bij de feiten, evenals met de context waarin de feiten werden gepleegd.

8.

De ten laste gelegde feiten zijn verenigd door een eenheid van opzet en moeten voor elk van de opposanten met één straf worden betoegeld overeenkomstig artikel 65, eerste lid, van het Strafwetboek.

De zwaarste straf, is die gesteld op tenlastelegging A.

9.

Opposanten hebben iedere sociaalrechtelijke verplichting aan hun laars gelapt. Om een goedkope arbeidskracht tewerk te kunnen stellen, hebben zij zich bezondigd aan het economisch uitbuiten van een persoon die zich in een kwetsbare ongunstige positie bevond. Van onwetendheid is er geen sprake, het slachtoffer werd met behulp van opposanten via een toeristenvisum binnengebracht, en men heeft niets gedaan om de toestand van mevrouw D.T. te regulariseren, ze is moeten vluchten. Er is geen spoor van enig schuldinzicht of besef van de ernst van de situatie. Zo laten ze nog steeds na de achterstallen waarop ze recht heeft uit te betalen. De feiten vormen een aanslag op de menselijke waardigheid van het slachtoffer mevrouw D.T.. Ze zijn vernederend en denigrerend.

De feiten zijn dan ook uitermate ernstig en vereisen in beginsel een streng maatschappelijk signaal.

Gelet op het blanco strafregister komen opposanten in aanmerking tot een gedeeltelijk uitstel.

Opposanten moeten worden veroordeeld tot de kosten.

BEOORDELING OP BURGELIJK GEBIED

1.

Mevrouw D.T. kan vergoeding vragen voor de schade die ze heeft geleden ten

gevolge van de bewezen verklaarde misdrijven. Uit het dossier blijkt duidelijk dat zij slachtoffer is van onmenselijke praktijken. Ze heeft geen loon ontvangen waarop ze recht heeft. Zowel de materiële (het achterstallig loon van 33.327,44 EUR) als de morele (5.000 EUR) schadevergoeding kunnen worden toegekend. Beklaagde heeft morele schade geleden door de mensonterende behandeling, ze kon geen eigen leven opbouwen, en diende voortdurend ter beschikking te staan van het gezin. Ze kon geen sociale rechten opbouwen en kreeg nauwelijks een vergoeding. Toen ze haar moed bij elkaar raapte, is ze kunnen vluchten. Opposanten minimaliseren de feiten, maar het is voor de rechtbank duidelijk dat de behandeling door opposanten een zware impact heeft gehad op het mentale welzijn van mevrouw D.T..

2.

De VZW PAG-ASA stelt zich burgerlijke partij. Haar vordering is ontvankelijk.

De VZW kan vergoeding vragen voor de schade die ze heeft geleden ten gevolge van de bewezen verklaarde misdrijven. Het is voor de rechtbank niet duidelijk welke schade de VZW zou hebben geleden. Een materiële schade zou erin bestaan dat zij gezorgd heeft voor de opvang en bijstand van het slachtoffer. Een morele schade zou erin kunnen bestaan dat er een reputatieschade werd geleden.

De burgerlijke partij verwijst naar een arrest van het Grondwettelijk Hof vnr.7/2016 van 21 januari 2016. In casu gaat het over rechtspraak inzake milieuverenigingen.

De rechtbank ziet niet in welke morele schade de VZW PAG-ASA heeft geleden. Volgens de burgerlijke partij zou het gaan over schade die het gevolg is van een aantasting van de collectieve belangen. Het is voor de rechtbank niet duidelijk hoe deze morele schade is ontstaan en hoe dit bedrag vervolgens dient begroot te worden. Het openbaar ministerie is de vertegenwoordiger van de gemeenschap en vervolgt de strafbare feiten zoals omschreven in de tenlasteleggingen. Een boete komt de gemeenschap dan ook toe. Dat er andere instanties zouden zijn die automatisch recht hebben op een schadevergoeding omwille van de aantasting van een collectief belang ten gevolge van het plegen van strafbare feiten is voor de rechtbank een brug te ver. Het opgeworpen arrest en de aangehaalde rechtspraak zijn allen van toepassing op de materie leefmilieu, en is niet automatisch uitbreidbaar tot andere domeinen.

De vordering is ongegrond.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 187 van het Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 2 van de Wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden;

art. 1, 2, 3, 25, 31, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 50, 65, 66, 79, 80, 100, 389 § 1 lid 1, 433 sexies lid 1. 1° en 2, 433 septies lid 1. 2° en 2 en 433 novies §§ 1 en 5, 436 strafwetboek
art. 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels
art. 101, 102, 103, 162, 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
art. 3, 3bis, 4, 9 tot 9quinquies en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers
art. 76, 78, 101 en 259bis van het Gerechtelijk Wetboek,
art. 3 en 4 V.T.Sv
art. 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie,

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **A,H,, A,S,, D,T,,** vzw **PAG-ASA,**

Voegt de verzetten samen.

Verklaart de verzetten ontvankelijk.

OPNIEUW RECHTDOEND

Op strafgebied

Ten aanzien van **A,H,,**

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D bewezen.

Veroordeelt A.H. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D:

tot een **gevangenisstraf van 2 jaar** en tot een **geldboete van 12000,00 EUR**, zijnde **1500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 1 jaar.

Ontzet de heer A.H. voor een termijn van vijf jaar uit de in artikel 31, eerste lid, van het Strafwetboek opgesomde rechten.

Veroordeelt A.H. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering bij verstek tot op heden begroot op 6,60 EUR
- de kosten van de strafvordering op verzet tot op heden begroot op 149,60 EUR

Ten aanzien van A.S.,

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D bewezen.

Veroordeelt A.S. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D:

tot een gevangenisstraf van 2 jaar en tot een geldboete van 12000,00 EUR, zijnde 1500,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 1 jaar.

Ontzet mevrouw A.S. voor een termijn van vijf jaar uit de in artikel 31, eerste lid, van het Strafwetboek opgesomde rechten.

Veroordeelt A.S. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering op verzet tot op heden begroot op 149,60 EUR
- de kosten van de strafvordering bij verstek tot op heden begroot op 6,60 EUR

Op burgerlijk gebied

Verklaart de burgerlijke vordering van mevrouw D.T. ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.

Veroordeelt de opposanten A.H. en A.S. tot betaling van de som van 33.327,44 EUR aan mevrouw D.T. te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 15/08/2017 tot aan de dag van datum van het vonnis, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten tot op de dag van de algehele betaling.

Veroordeelt de opposanten A.H. en A.S. tot betaling van de som van 1.560 EUR aan rechtsplegingsvergoeding te betalen aan mevrouw D.T..

Verklaart de burgerlijke vordering van PAG-ASA VZW ontvankelijk doch ongegrond.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 22 juni 2023 door de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, kamer 25N:

- D.X., rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier D.K..